

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 019900 17 Uvp
Banja Luka, 19.9.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednice vijeća, te Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi V.P. iz B.(u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 16.11.2016. godine, tuženog Ministarstva, u predmetu utvrđivanja statusa ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 019900 16 U od 24.4.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 19.9.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je u izvršenju presude nižestepenog suda broj 11 0 U 018621 16 U od 21.10.2016. godine, odbijena žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Odjeljenja za boračko invalidsku zaštitu Grada B. broj ... od 25.8.2014. godine. Navedenim zaključkom je odbačen kao nedopušten zahtjev tužioca za utvrđivanje statusa ratnog vojnog invalida (RVI), i priznavanje prava na ličnu invalidninu po osnovu bolesti zadobijene vršeci vojne dužnosti kao pripadnik Vojske Republike Srpske (VRS).

Odbijanje tužbe obrazloženo je stavom suda da prigovori tužioca ne mogu dovesti u pitanje valjanost nalaza i mišljenja drugostepene ljekarske komisije broj 671/16 od 10.11.2016. godine koja je dala detaljan opis činjeničnog stanja i nastalih posljedica u pogledu zdravstvenog stanja tužioca, čime je taj nalaz i mišljenje sačinjen u skladu sa odredbom člana 5. stav 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik RS“ broj 100/12).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede materijalnog propisa. Navodi da se prilikom utvrđivanja odlučnih činjenica mogu upotrebljavati svi dokazi na okolnost zadobijene bolesti jer da je njegovo oboljenje isključivo nastalo kao posljedica izloženosti ratnim dejstvima koje je potvrđeno priloženom „otpusnom listom“ koja ima karakter javne isprave. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači ili ukine.

U odgovoru na zahtjev tuženi je istakao da su svi navodi tužioca već cijenjani od strane tuženog u osporenom aktu a i od strane suda povodom pokrenutog upravnog spora. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Osporeni akt je donijet u izvršenju presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U018621 16 U od 21.10.2016. godine. U obrazloženju te presude se navodi da je drugostepena ljekarska komisija u svom nalazu i mišljenju broj 153/16 od 10.3.2016. godine zaključila da nema osnova za ocjenu vojnog invaliditeta tužioca, a da pri tome nije razjasnila da li se kod tužioca radi o oboljenju koje je nastalo u toku vršenja vojne službe ili koje se pogoršalo pod okolnostima vršenja vojne službe odnosno da li se radi o bolesti nepoznate ili multifaktorijalne etiologije. Postupajući po uputama i primjedbama iz te presude drugostepena ljekarska komisija je u nalazu i mišljenju broj 671/16 od 10.11.2016. godine, na kojem je zasnovan osporeni akt, istakla da je tužilac podnio zahtjev za utvrđivanje vojnog invaliditeta po osnovu bolesti dana 14.7.2014. godine; da od medicinske dokumentacije posjeduje nalaz interniste od 25.2.1995. godine, pod dijagnozom lezija jetre sa povišenim transeminazama kao pokazateljima narušene funkcije jetre; da ima UZV abdomena od 6.3.1995. godine – jetra normalne veličine, bez fokalnih lezija; od 1995 do 2008. godine kada je liječen u UKC nema medicinske dokumentacije na okolnost oštećenje funkcije jetre; da je liječen u KC Banjaluka od 21.3. do 4.4.2008. godine pod dijagnozom hronični hepatitis uz napomenu da su markeri na hepatitis uredni; da je zadnji kontrolni nalaz interniste od 20.8.2014. godine pod dg: hronični hepatitis sa urednim transeminazama kao parametrima potpuno uredne funkcije jetre, a potom da od 1995. godine do 2008. godine nema medicinske dokumentacije u kontinuitetu i liječenju oboljenja jetre. Zadnji nalaz interniste je priložen uz zahtjev od 20.8.2014. godine u kojem je navedeno: transeminaze uredne, što da ukazuje na očuvanu funkciju jetre. Ljekarska komisija je zaključila da se radi o bolesti nepoznate etiologije prema medicinskoj dokumentaciji iz 1995. godine pa da nema osnova za ocjenu vojnog invaliditeta po osnovu bolesti jetre.

Odredbama člana 130. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca odbrambeno Otadžbinskog rata Republike Srpske („Sl. glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), je propisano da će se zahtjev za priznavanje statusa i prava povodom okolnosti vršenja vojne službe prije 17. avgusta 1990. godine, kao i. poslije 31. decembra 2005. godine, odbaciti kao nedopušten. Zahtjev za priznavanje prava na ličnu i porodičnu invalidninu po osnovu bolesti iz člana 40. stav 3. ovog zakona, odbaciti kao nedopušten, po prethodno pribavljenom mišljenju ljekarske komisije iz člana 93. ovog zakona.

Saglasno navedenom, i po ocjeni ovog Vrhovnog suda pravilno je tužba u ovom upravnom sporu odbijena kao neosnovana, jer je nadležna ljekarska komisija zaključila da se kod tužioca radi o bolesti nepoznate etiologije (hronični hepatitis) koje predstavlja oboljenje iz člana 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, zbog čega je zahtjev tužioca nakon pribavljenog mišljenja ljekarske komisije pravilno odbačen kao nedopušten u smislu odredbe člana 130. stav 2. u vezi sa članom 40. stav 3. istog zakona.

Tužilac u zahtjevu ni jednim dokazom ne osporava činjenice koje su utvrđene u nalazu i mišljenju drugostepene ljekarske komisije od 10.11.2016. godine. Ta komisija je dala obrazloženje svog nalaza i mišljenja na osnovu priložene medicinske dokumentacije iz koje je na osnovu znanja iz medicinske struke i nauke dala mišljenje da se kod tužioca radi o oboljenju koje je nepoznate etiologije a prema medicinskoj dokumentaciji iz 1995. godine. U tom smislu je pravilno sud u nižestepenoj presudi prihvatio činjenično utvrđenje nadležne ljekarske komisije koje tužilac drugim dokazima nije doveo u sumnju.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS pa je na osnovu člana 40. stav 1. ZUS odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić